

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Semita Perfectionis Purgativa, Illuminativa, Et Unitiva

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1705

VD18 15298639

25. Mortificatio amoris proprii.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55242](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55242)

III. *Infelix ego homo, quis me liberabit de corpore mortis huius, & appetitûs passionibus? Gratia Dei per Dominum nostrum IESUM Christum. Rom. c. 7.*

P A S S U S XXV.

Mortificatio Amoris proprii,
omnium passionum Ducis.

T E X T U S.

*Erunt homines seipsos amantes,
cupidi, elati, superbi. 2.
Tim. 3. 2.*

Cognitio.

A Mor proprius, seu φιλαυλία, id est amor sui ipsius, est, quo quis tantum studet suis commodis, nullâ habitâ ratione, vel divinæ gloriæ, vel alterius finis honesti. Ita S. Basil. Reg. brev. c. 54. S. Gregor. hom. 4. in Ezech.

Actus Amoris proprii, Examini
Particularis limâ abradendi
sunt.

1. Nimius sui amor & æstimatio.

D 4

2. De-

2. Desiderium & amor laudis.
3. Timor contemptus & vilipensionis.
4. Erubescencia ob defectus naturales.
5. Occultatio defectuum & vitiorum.
6. Nimia cura poliendi & perficiendi ea, quæ visuri sunt homines; & negligentia in iis, quæ visurus & probaturus est Deus.
7. Immoderatus amor bonorum temporalium, & voluptatum non necessariorum & illicitarum.
8. Desiderium excellentiæ & honoris super alios.
9. Inordinatus amor propinquorum & amicorum.
10. Inordinatus amor consolationum spiritualium.

Consideratio.

Quis amorem proprium ferro mortificationis confodere non studeat, si malorum iljadem ex eo scaturientem perpendat? I. Amor proprius est excæcator, oculos homini effodiens, ut velut Samsonem, oculis captum, circummagat & ludibrio exponat. *Vehementer oculum cordis claudit amor privatus*, inquit S. Gregorius hom. 4. in Ezech. eoque clauso, *in omnia ista vitia precipitat, quæ recenset Apostolus, cupiditatem, elationem, superbiam, inobedientiam,*

incontinentiam, proterviam, tumorem, & voluptatum amorem. 2. Tim. 3. II. Est ductor & seductor omnium passionum; & veluti cardo, in quo omnis respublica interior vertitur & movetur, omniâque desideria & cogitationes procedunt; quæ omnia reflectit ad seipsum. III. Est quasi idololatra, seipsum pro idolo statuens, cui unicè serviât. Inhiat pulchris, ut pascat visum; curiosis, ut mulceat auditum; dulcibus, ut oblectet gustum; suavis, ut recreet odoratum; mollibus, ut inescet tactum, laudibus, ut referat plausum; dignitatibus, ut honorem reportet. Verbo, in omnibus, quæ agit, quin & in virtutum adeptione, orationis dono, lacrymis solatiis, aliisque spiritualibus, non Deo placere, sed seipsum & commoda sua quærit. O quis venenatum hunc fontem, tantorum malorum, obturabit?

Petitio.

Exstinde ex horto cordis mei, Domine Deus meus, noxiam amoris proprii radicem; ne fructus adeò pestilentes protrudat; sed amorem Tui sincerum, cum gratia tua mihi dona, & dives sum satis.

Aspirationes.

1. Si quis vult post me venire; abnegot semetipsum. Matth. c. 16.

II. Fac me, dulcissime Domine, amare Te, & deponere pondus terrenarum concupiscentiarum, & omnium carnalium desideriorum sarcinam. S. Aug. med. c. 35.

III. Auffer à me, Domine, amorem proprium, ut Te solum toto corde diligam!

PASSUS XXVI.

Mortificatio Intellectûs.

TEXTUS.

Homo, cum in honore esset, non intellexit; comparatus est jumentis insipientibus, & similis factus est illis. Pl. 48. 13.

Cognitio.

INtellectus humanus, Adæ peccato, non levius, quàm voluntas, vulnus accepit; imò gravius & detestabilius: scilicet ignorantiam seu cœcitatem; quâ homo & in notione veritatis errat; & quid à se, vel ab alio fieri, aut vitari debeat, ignorat. Atque ex hac radice prima, omnes ferè errores, defectus, & peccata propullulant.

Con-